ମୁଁ ଜଣେ ମୁସଲମାନ

ଲେଖକ:

ଡ. ମୁହମ୍ମଦ ବିନ ଇବ୍ରାହିମ୍ ଅଲ୍ ହମ୍ଦ

أنا مسلم - أوري

WWW.ISLAMHOUSE.COM

ମୁଁ ଜଣେ

ମୁସଲମାନ

ଲେଖକ - ଡ. ମୁହମ୍ମଦ ବିନ ଇବ୍ରାହିମ୍

ଅଲ୍ ହମ୍ଦ୍।.

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام
جمعية الربوة
رواد الترجمة
المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900
ceo@rabwah.sa
P.O.BOX: 29465
RIYADH: 11557
www.islamhouse.com

ମୁଁ ଜଣେ ମୁସଲମାନ (୧) [1]

ମୁଁ ଜଣେ ମୁସଲମାନ , ଯାହାର ଅର୍ଥ ମୋର ଧର୍ମ ଇସଲାମ ଅଟେ ।ଇସଲାମ ଏକ ମହାନ୍ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଶବ୍ଦ , ଯାହା ପ୍ରଥମରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନବି (ରସୁଲ)ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ।ଏହି ଶବ୍ଦଟି ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଥ ଏବଂ ମହତ୍ ମାନଗୁଡ଼ିକ ବହନ କରେ।ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସୃଷ୍ଟିକର୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ , ନିବେଦନ ଏବଂ ଆଜ୍ଞାକାରିତା।ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି, ସୁଖ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଆରାମ ପ୍ରଦାନ କରିବା।

ଏହି କାରଣରୁ ସଲାମ୍ ଏବଂ ଇସଲାମ ଶବ୍ଦ ଇସଲାମର ନିୟମରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅଟେ ।ସଲାମ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ।ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କର ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଅଭିବାଦନ କରିବାର ପଦ୍ଧତି ହେଉଛି ସଲାମ କରିବା।ଏବଂ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ମାନଙ୍କର ଅଭିବାଦନର ପଦ୍ଧତି ମଧ୍ୟ ସଲାମ୍ ଅଟେ।ପ୍ରକୃତ ମୁସଲମାନ ସେହି ଅଟେ , ଯାହାର ହାତ ଏବଂ ମୁଖ(ବାଣୀ)ରୁ ମୁସଲମାନମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଟନ୍ତି।ଇସଲାମ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଧର୍ମ ଅଟେ। ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ, ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ଏହି ଦୁନିଆରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସୁଖର ପଥ ।ତେଣୁ ଇସଲାମ ଏକ ବିସ୍ତୃତ, ବ୍ୟାପକ , ସ୍ୱଚ୍ଛ ଏବଂ ଶେଷ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭାବରେ ଆସିଲା, ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଲା ଅଛି । ଗୋଟିଏ ଜାତି ଅନ୍ୟ ଜାତିଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ କି କଳା ଉପରେ

---

[1] ୧) ଇସଲାମର ପରିଚୟ ପାଇଁ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଏକ ଶବ୍ଦ ।.

ଧଳା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ, ବରଂ ଇସଲାମ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତେ ସମାନ।ଇସଲାମରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ , କେବଳ ସେହିମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁମାନେ ଏହାର ଶିକ୍ଷାକୁ ଅନୁସରଣ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ସାଧାରଣ ଆତ୍ମା ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି | କାରଣ ଏହା ପ୍ରକୃତି ଅନୁଯାୟୀ;ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ଉତ୍ତମତା, ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ମନ ତଥା ବୁଦ୍ଧି ସହିତ ଜନ୍ମ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ନିଜ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ ଏବଂ ଏହି କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରେ ଯେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ ହିଁ ଉପାସନା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି , ତାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ନୁହେଁ।ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ପ୍ରକୃତିଠାରୁ କେହି ଅଲଗା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ , କେବଳ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଯିଏ ଏହାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହ।ଏହି ଧର୍ମ ଲୋକମାନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା, ସେମାନଙ୍କର ପାଳନକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର ତଥା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି । ମୋର ଧର୍ମ ଇସଲାମ ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ଯେ ମୁଁ ଏହି ଦୁନିଆରେ ରହିବି ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ବାସସ୍ଥାନକୁ ଯିବି, ଯାହା କି ସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ , ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଶେଷ ଠିକଣା ସ୍ୱର୍ଗ କିମ୍ବା ନର୍କ ହେବ ।

ମୋର ଧର୍ମ ଇସଲାମ ଅଟେ । ସେ ମୋତେ ଭଲ ଜିନିଷର ଆଦେଶ ଦିଏ ଏବଂ ମନ୍ଦ ଜିନିଷରୁ ବାରଣ କରେ।ଯଦି ମୁଁ ସେହି ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକର ପାଳନ କରେ ଏବଂ ନିଷିଦ୍ଧ ଜିନିଷରୁ ଦୂରେଇ ରୁହେ , ତେବେ ମୁଁ ଦୁନିଆରେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଖୁସିରେ ରହିବି।ଯଦି ମୁଁ ଏଥିରେ ଅବହେଳା କରେ ,ତେବେ ଜଗତରେ ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ମୋର ଅବହେଳାର ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଦୁଃଖ ଓ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିବି । ଇସଲାମ ଦେଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼

ଆଦେଶ ହେଉଛି , ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଏକତା ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ ନ କରିବା ।ମୁଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି ଏବଂ ମୁଁ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ଅଲ୍ଲାହ ହି ମୋର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଏବଂ ମୋର ଦେବତା ଅଟନ୍ତି ।ମୁଁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାରି ଉପାସନା କରେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ, ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡର ଭୟ, ତାଙ୍କ ପୁରସ୍କାର ପାଇଁ ଆଶା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା,ଏବଂ ଏହି ଏକତାବାଦର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଏକତା (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ କାହାରିକୁ ସମକକ୍ଷ ନ କରିବା) ଏବଂ ତାଙ୍କ ନବି ମୁହମ୍ମଦ (ﷺ)ଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ହୁଏ ।ମୁହମ୍ମଦ (ﷺ) ଶେଷ ନବି ଅଟନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାହ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସଂସାର ପାଇଁ ଦୟାର ସାଗର ଭାବରେ ପଠାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଅଲ୍ଲାହ ନବିଙ୍କୁ ପଠାଇବା ଏବଂ ନବିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାର୍ତ୍ତା ପଠାଇବାର ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସମାପ୍ତ କଲେ , ତାଙ୍କ ପରେ ଆଉ କେହି ନବି ବା ରସୁଲ ଆସିବେ ନାହିଁ।ନବି ମୁହମ୍ମଦ (ﷺ) ଏକ ସାଧାରଣ ଧର୍ମ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟ, ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଜାତି ପାଇଁ ବୈଧ ଅଟେ। ମୋର ଧର୍ମ ମୋତେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଏବଂ ସମସ୍ତ ନବିମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିଶେଷ କରି ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ନୁହ, ଇବ୍ରାହିମ, ମୁସା, ଈସା (ଯୀଶୁ) , ଏବଂ ମୁହମ୍ମଦ(ﷺ)ଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ ଆଦେଶ ଦିଏ । ଇସଲାମ ସମସ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକରେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଏ , ଯେଉଁଗୁଡିକ ନବିମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡିକ ମଧ୍ୟରୁ ଶେଷ ଏବଂ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁସ୍ତକ କୁରାନକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଏ। ମୋର ଧର୍ମ ମୋତେ ଶେଷ ଦିନ ବା ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିନରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଏ , ଯେଉଁଠାରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ

ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ଦିଆଯିବ ।ଇସଲାମ ମୋତେ ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଏ , ଏହି ଜୀବନରେ ମୋ ପାଇଁ ଯାହା ଭଲ କିମ୍ବା ମନ୍ଦ ଅଛି ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବାକୁ ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣର ଉପାୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ। ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ମୋତେ ଶାନ୍ତି , ଆଶ୍ୱାସନା, ଧର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଯାହା ଘଟିଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଅନୁତାପ କରିବାକୁ ବାରଣ କରେ |କାରଣ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜାଣେ ଯେ ମୋ ସହିତ ଯାହା ଘଟିଲା ତାହା ମୋତେ ହରାଇ ନଥାନ୍ତା, ଏବଂ ମୋତେ ଯାହା ହରାଇଥିଲା ତାହା ମୋ ସହିତ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ।ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ତରଫରୁ ସବୁକିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଲେଖା ହୋଇଛି ଏବଂ ମୋତେ କେବଳ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅଛି ଏବଂ ତା ପରେ ଯାହା ଘଟିବ ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଇସଲାମ ମୋତେ ଏପରି ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଏ, ଯାହା ମୋର ପ୍ରାଣକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରେ ଏବଂ ଏପରି ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ,ଯାହା ମୋର ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ , ମୋର ଆତ୍ମାକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରେ , ମୋର ହୃଦୟକୁ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ କରେ, ମୋ ପଥକୁ ଆଲୋକିତ କରେ ଏବଂ ମୋତେ ସମାଜର ଜଣେ ଉପଯୋଗୀ ବ୍ୟକ୍ତିରେ ପରିଗଣିତ କରେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା - ଏକ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଉପାସନା କରିବା,ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ପାଞ୍ଚ ଥର ନମାଜ ପଢ଼ିବା , ନିଜ ସମ୍ପତ୍ତିର ଜକାତ ଦେବା , ରମଜାନ ମାସରେ ଉପବାସ କରିବା , ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସମର୍ଥ ସେମାନେ ମକ୍କାହକୁ ଯାଇ ହଜ୍ କରିବା । ମୋର ଧର୍ମ ମୋତେ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କଲା ଏବଂ ହୃଦୟକୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରୁଥିବା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ

କୁରାନକୁ ବାରମ୍ବାର ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲା ଯାହାକି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଅଟେ , ସବୁଠାରୁ ସତ୍ୟବାଦୀ ହଦିସ୍ ଅଟେ , ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ତଥା ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ବକ୍ତ୍ର ଭାଷଣ ଏବଂ ଯେଉଁଥିରେ ପୂର୍ବ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ।ଏହାକୁ ପଢ଼ିଲେ କିମ୍ବା ଶୁଣିଲେ ହୃଦୟକୁ ଶାନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରସନ୍ନତା ମିଳିଥାଏ , ଯଦିଓ ପାଠକ କିମ୍ବା ଶ୍ରୋତା ଆରବୀ ଭାଷା ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥାଆନ୍ତୁ କି ନ ଜାଣିଥାଆନ୍ତୁ କିମ୍ବା ସେ ମୁସଲମାନ ହୁଅନ୍ତୁ କି ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ହୃଦୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଜିନିଷ ହେଉଛି ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା , ତାଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋଡ଼ିବା ଏବଂ ସମସ୍ତ ଛୋଟ ବଡ଼ ଜିନିଷ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ।ଅଲ୍ଲାହ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତି , ଯେଉଁମାନେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ଡାକନ୍ତି ଏବଂ ଆନ୍ତରିକତାର ସହିତ ତାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି । ହୃଦୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରୁଥିବା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଜିନିଷ ହେଉଛି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ସ୍ମରଣ କରିବା। ମୋର ନବି ମୁହମ୍ମଦ (ﷺ) ମୋତେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉପାୟ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ।ସେଥିମଧ୍ୟରୁ କୁରାନ ପରେ ଚାରିଟି ଶବ୍ଦ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ଶବ୍ଦ ଅଟେ , ତାହା ହେଉଛି - ସୁବ୍ହାନଲ୍ଲାହ, ୱଲହମଦୁଲିଲ୍ଲାହ , ୱଲା ଇଲାହା ଇଲ୍ଲଲ୍ଲାହୁ , ୱଲ୍ଲାହୁଅକବର । ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ : ଅସ୍ତଗଫିରୁଲ୍ଲାହ , ୱଲା ହଉଲା ୱଲା କୁୱତା ଇଲ୍ଲା ବିଲ୍ଲାହ। ମନ ଖୋଲିବା ଏବଂ ହୃଦୟକୁ ଶାନ୍ତି ପହଞ୍ଚାଇବାରେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଏକ ଚମତ୍କାର ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ମୋର ମାନବିକତା ଏବଂ ସମ୍ମାନକୁ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଜିନିଷଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବାକୁ ଇସଲାମ ମୋତେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ମାନର ଆଦେଶ ଦେଇଥାଏ |ଏବଂ ମୋର ମନ ଏବଂ ମୋର ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକୁ

ସେହି ଉପକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଯାହା ପାଇଁ ମୋତେ ମୋର ଧର୍ମ ଏବଂ ଜଗତରେ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି। ଇସଲାମ ମୋତେ ଦୟା, ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ, ଦୟାଳୁ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଏ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାର ଆଦେଶ ଦିଏ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଶବ୍ଦ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ରହିପାରିବି। ମୋତେ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଅଧିକାର ହେଉଛି ପିତାମାତାଙ୍କର ଅଧିକାର ।ମୋର ଧର୍ମ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହେବାକୁ , ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ତାକୁ ଭଲ ପାଇବାକୁ , ସେମାନଙ୍କୁ ଖୁସି ତଥା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପକୃତ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଏ, ବିଶେଷକରି ସେମାନଙ୍କର ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ।ଏହି କାରଣରୁ ଇସଲାମିକ ସମାଜରେ ପିତାମାତା ମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟ, ସମ୍ମାନ ଏବଂ ସେବା ସହିତ ଦେଖାଯାଏ ।ପିତାମାତା ଯେତେ ଅଧିକ ବୟସ୍କ କିମ୍ୱା ଅସୁସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି , ତାଙ୍କ ପିଲାମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେତେ ଅଧିକ ଯତ୍ନବାନ ହୁଅନ୍ତି। ମୋର ଧର୍ମ ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲା ଯେ ମହିଳାମାନଙ୍କର ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ମହାନ ଅଧିକାର ଅଛି ।ଇସଲାମରେ ମହିଳାମାନେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଭଉଣୀ, ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ |ଶୈଶବ ଅବସ୍ଥାରେ , ଜଣେ ମୁସଲମାନ ମହିଳାର ସ୍ତନ୍ୟପାନ କରାଇବା, ଯତ୍ନ ନେବା ଏବଂ ପାଳନ ପୋଷଣ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ସେହି ସମୟରେ ସେ ନିଜର ପିତମାତା ଓ ଭାଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହୃଦୟର ଫଳ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଖିର ତାରା ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ବଡ ହୁଏ, ତାକୁ ସମର୍ଥନ ଏବଂ ସମ୍ମାନ ଦିଆଯାଏ, ତାର ଅଭିଭାବକ ତାର ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ଏବଂ

ନିଜର ଯତ୍ନ ସହିତ ତାକୁ ଘେରି ନିଅନ୍ତି ।ତାର ଅଭିଭାବକ ତାକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ କେବେ ହାତ ବଢ଼ାଇବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ବାର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା କରିବାକୁ ମଧ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଦି ସେ ବିବାହ କରେ, ତେବେ ଏହା ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଏବଂ ତାଙ୍କର କଠୋର ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ହେବ ।ତେବେ ସେ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଘରେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ପଡ଼ୋଶୀ ହୋଇଯାଏ ।ତାର ସ୍ୱାମୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି , ତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା, ତା ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହେବା ଏବଂ ତାକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା। ଯଦି ସେ ଜଣେ ମାତା , ତେବେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଉତ୍ତମତା, ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାର ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ତାଙ୍କର ଅବମାନନା ପୃଥିବୀର ଶିର୍କ (ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟକୁ ସମକକ୍ଷ କରିବା) ଓ ଦୁଷ୍କର୍ମ ସହିତ ଜଡିତ। ଯଦି ସେ ଭଉଣୀ ଅଟେ , ତେବେ ମୁସଲମାନ ମାନଙ୍କୁ , ତା ସହିତ ଭଲ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା , ସମ୍ମାନ କରିବା ଏବଂ ଯଦି କେହି ତା ପ୍ରତି ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଏ , ତେବେ ତାର ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।ଯଦି ସେ ମାଉସୀ ହୁଏ , ତେବେ ସେ ଉତ୍ତମତା ଏବଂ ସମ୍ପର୍କ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଜଣେ ମା ସହିତ ସମାନ ସ୍ଥିତିରେ ରୁହନ୍ତି । ଯଦି ସେ ଜେଜେମା କିମ୍ବା ବୃଦ୍ଧ ମହିଳା,ତେବେ ତାଙ୍କ'ର ମୂଲ୍ୟ ତାଙ୍କ ପିଲା, ନାତି ଏବଂ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ସହିତ ବଢ଼ିଯାଏ ।ତାଙ୍କର ଅନୁରୋଧ ପ୍ରାୟତଃ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ ନାହିଁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମତକୁ କେବେ ଅବହେଳା କରାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଯଦି ବ୍ୟକ୍ତି ସହିତ ତାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନ ଥାଏ ବା ସେ ତାର ପଡୋଶୀ ମଧ ହୋଇ ନ ଥାଏ, ତେବେ ଇସଲାମ ସେହି ମହିଳାକୁ କ୍ଷତି ନ ପହଞ୍ଚାଇବା ଏବଂ ନଜର ତଳକୁ ରଖିବା

ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଏ। ମୁସଲମାନ ସମାଜଗୁଡ଼ିକ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଧିକାରଗୁଡ଼ିକର ଯଥେଷ୍ଟ ଧ୍ୟାନ ରଖି ଆସୁଅଛନ୍ତି , ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସେହି ମୂଲ୍ୟ ଓ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି , ଯାହା ଅଣମୁସଲିମ ସମାଜରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ ।

ତା'ପରେ ଇସଲାମରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମାଲିକାନା , ଭଡ଼ା , କ୍ରୟବିକ୍ରୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଶିଖିବା, ଶିଖେଇବା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ସହିତ ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ।ବରଂ ସେହି ଜ୍ଞାନ ଯାହାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ଏବଂ ନାରୀ ପାଇଁ ଜରୁରୀ ଅଟେ। ଯିଏ ସେହି ଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବ, ସେ ପାପୀ ହେବ , ଯଦିଓ ସେ ପୁରୁଷ ହୋଇଥାନ୍ତୁ କି ମହିଳା ।

ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଧିକାର ଅଛି ଯାହା ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ନାରୀମାନେ କିଛି ଅଧିକାରରେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ପରି ପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ନାରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିଛି ଅଧିକାର ଓ ନୀତିନିୟମରେ ଭିନ୍ନ ଅଟନ୍ତି , ଯାହାକି ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଅଟେ ଯାହାକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ମୋର ଧର୍ମ ମୋତେ ଭାଇ , ଭଉଣୀ, ଦାଦା, ଖୁଡି, ମାମୁଁ, ମାଇଁ, ଜେଜେ, ଅଜା ତଥା ମୋର ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଏବଂ ଭଲ ପାଇବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଏ । ଏହା ସହିତ ମୋତେ ମୋର ପତ୍ନୀ , ସନ୍ତାନ ଏବଂ ପଡୋଶୀଙ୍କର ଅଧିକାର ପୂରଣ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଏ।

ଏବଂ ମୋର ଧର୍ମ ମୋତେ ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ସବୁ କିଛି କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ କରାଏ ଯାହା ମୋ ମନ, ନୈତିକତା, ଏବଂ ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିଥାଏ । ସେ (ଇସଲାମ) ମୋତେ ଲଜ୍ଜାଶୀଳ, ନମ୍ରତା, ସହନଶୀଳତା, ଉଦାରତା, ସାହସିକତା, ଜ୍ଞାନୀ, ଧର୍ଯ୍ୟବାନ , ସଚ୍ଚୋଟତା, ବିଶ୍ୱସ୍ତତା , ନ୍ୟାୟୀ, ପରିଷ୍କାର ପରିଛନ୍ନତା , ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ଚିନ୍ତାଧାରା , ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା , ଗରିବ ମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ହେବା , ରୋଗୀଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବା, ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପୂରଣ କରିବା , ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରିବା, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ ହୃଦୟ ସହିତ ଭେଟିବା ଏବଂ ଯଥା ସମ୍ଭବ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଏ। ଏହାର ପ୍ରତିବଦଳରେ, ସେ ମୋତେ ଅଜ୍ଞତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଚେତାବନୀ ଦିଏ ଏବଂ ଅବିଶ୍ୱାସ, ନାସ୍ତିକତା, ଅବମାନନା, ଦୁଷ୍କାମୀ, ବ୍ୟଭିଚାର, ବିକୃତି , ଗର୍ବ, ଈର୍ଷା, ଘୃଣା, ମନ୍ଦ ଧାରଣା, ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ, ଦୁଃଖୀ ,ମିଥ୍ୟା, ନିରାଶା , କୃପଣତା, ଅଳସୁଆ, ଭୟଭୀତତା, ବେକାରୀ ,ରାଗ, ବିରକ୍ତି , ମୂର୍ଖତା, ଲୋକଙ୍କୁ ଅପମାନ କରିବା , ଅଦରକାରୀ କଥା କହିବା, ରହସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା, ବିଶ୍ୱାସଘାତକତା, ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଭାଙ୍ଗିବା, ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଅବମାନନା କରିବା, ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗିବା, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରିବା, ପଡ଼ୋଶୀ ତଥା ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବା ବିଷୟରେ ଚେତାବନୀ ଦିଏ ।ଇସଲାମ ମୋତେ ମଦ୍ୟପାନ, ନିଶା ସେବନ, ଜୁଆ ଖେଳିବା, ଚୋରି, ପ୍ରତାରଣା, ଲୋକଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ କରାଇବା, ଗୁପ୍ତଚର କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅଂଶକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବାକୁ

ମଧ୍ୟ ବାରଣ କରିଛି।ମୋର ଧର୍ମ ଇସଲାମ ବୃତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା କରେ ଏବଂ ଏହା ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା ବିସ୍ତାର କରେ। ସେଥିପାଇଁ ସେ ସଚ୍ଚୋଟତାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରେ, ଏବଂ ସଚ୍ଚୋଟ ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଜୀବନ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଏ, ଏବଂ ଚୋରିକୁ ବାରଣ କରେ ଏବଂ ଚୋରକୁ ଏହି ଜଗତ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଦଣ୍ଡର ଚେତାବନୀ ଦିଏ ।

ମୋର ଧର୍ମ ଜୀବନକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ, ତେଣୁ ବେଆଇନ ଭାବେ କୌଣସି ଜୀବକୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆକ୍ରୋଶକୁ ଇସଲାମ ଧର୍ମ ବାରଣ (ହରାମ) କରେ। ଯଦିଓ ଏହା ମୌଖିକ ହୋଇ ଥାଉ ନା କାହିଁକି ।

ବରଂ ଇସଲାମରେ ନିଜ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ନିଷେଧ ବା ହରାମ୍ ଅଟେ ।କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଏହା ଅନୁମୋଦିତ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ନିଜ ମନକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରୁ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଖରାପ କରୁ କିମ୍ବା ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରୁ ।

ମୋର ଧର୍ମ ଇସଲାମ, ସ୍ୱାଧୀନତାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦିଏ ଏବଂ ଏହାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ ।ଇସଲାମ ଧର୍ମରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର ଭାବନା , କ୍ରୟ ବିକ୍ରୟ, ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ଗତିଶୀଳତା ଇତ୍ୟାଦିରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଅଟେ ଏବଂ ସେ ଜୀବନରେ ଭଲ ଜିନିଷ ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ ,ଯଥା - ଖାଇବା, ପିଇବା, ପୋଷାକ କିମ୍ବା ଶୁଣିବା ଦ୍ୱାରା ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ କୌଣସି ଅପରାଧ ନ କରେ ଯାହା ନିଜକୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଏ ।

ମୋର ଧର୍ମ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ । ତେଣୁ ସେ କାହା ପାଇଁ ଏହା ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ, ଯେ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରୁ ଏବଂ ଏହା ମଧ ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ ଯେ ସେ ନିଷେଧ ଭୋଗରେ ଲିପ୍ତ ରହୁ ଯାହାକି ତାର ଧନ , ଖୁସି କିମ୍ୱା ମାନବିକତାକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦିଏ ।

ଯଦି ତୁମେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ଦେଖ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଇଚ୍ଛାକୁ ଧର୍ମ କିମ୍ୱା କୌଣସି କାରଣରୁ ସୀମିତ ନ କରି ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି , ତୁମେ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଏବଂ ଦୁଃଖର ସର୍ବନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ବାସ କରନ୍ତି। ତୁମେ ଦେଖିବ ଯେ ସେମାନେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରି ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଚାହାଁନ୍ତି।

ମୋର ଧର୍ମ ମୋତେ ଖାଇବା , ପିଇବା, ଶୋଇବା ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବା ବା ସମ୍ବୋଧନ କରିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଶୈଳୀର ଶିକ୍ଷା ଦିଏ।

ମୋର ଧର୍ମ ମୋତେ କ୍ରୟ ଓ ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ମୋର ଅଧିକାର ମାଗିବାରେ ସହନଶୀଳତା ଶିଖାଏ।ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମରେ ଭିନ୍ନ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା ମୋତେ ସହନଶୀଳତା ଶିଖାଏ । ମୋତେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ନ କରିବା କିମ୍ୱା ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅନିଷ୍ଟ ନ କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଏ । ବରଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରେ ଏବଂ ମୁଁ ଆଶା କରେ ଯେ ଉତ୍ତମତା ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିବ।

ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଇତିହାସ ରହିଅଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହନଶୀଳତାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ,ଏପରି ସହନଶୀଳତା ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ଜାତି ବା ଧର୍ମ ଜାଣି ନ ଥିବେ।ମୁସଲମାନମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମର ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଯେବେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଆସିଲେ , ମୁସଲମାନମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ ।

ସଂକ୍ଷେପରେ, ଇସଲାମ ମୋତେ ଶିଷ୍ଟାଚାର, ଉତ୍ତମ ଆଚରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନୈତିକତା ବିଷୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି, ଯାହା ମୋ ଜୀବନକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ଖୁସି ରଖିବ |ଏବଂ ସେ ମୋତେ ଏପରି କିଛି କରିବାକୁ ବାରଣ କରେ ,ଯାହା ମୋ ଜୀବନକୁ ଅଶୁଦ୍ଧ କରିଦିଏ ଏବଂ ମୋର ସାମାଜିକ ଭାବମୂର୍ତ୍ତି, ଆତ୍ମା, ମନ, ଧନ , ଗୌରବ କିମ୍ବା ସମ୍ମାନର କ୍ଷତି କରେ ।

ଏହି ଶିକ୍ଷାଗୁଡିକ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମୋର ଖୁସି ବଢ଼ିଯାଏ ତଥା ମୋର ଜୀବନ ସୁଖମୟ ହୋଇଥାଏ।ଏଥିମଧ୍ୟରୁ କେତେକରେ ମୋର ଅବହେଳା ଓ ଅସାବଧାନତା ଅନୁଯାୟୀ , ମୋର ଖୁସି ସେତିକି କମିଯାଏ, ଯେତିକି ପରିମାଣରେ ମୁଁ ଏହି ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ହ୍ରାସ କରେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ବାକ୍ୟର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଏବଂ ମୁଁ ଭୁଲ କରେ ନାହିଁ , ମୋର ଧର୍ମ ମୋର ମାନବ ପ୍ରକୃତି ଏବଂ ମୋର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିଥାଏ, ତେଣୁ ମୋ ତରଫରୁ ଭୁଲ ,ଅସାବଧାନତା କିମ୍ବା ଅବହେଳା ହୋଇଥାଏ । ଏହି କାରଣରୁ ସେ ମୋ ପାଇଁ

ଅନୁତାପ କରିବା, କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱାର ଖୋଲି ଦେଇଛି । ଅନୁତାପ ମୋର ଅଭାବର ପ୍ରଭାବକୁ ଲିଭାଇ ଦିଏ ଏବଂ ମୋର ପାଳନକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ସ୍ଥିତିକୁ ବଢ଼ାଇଦିଏ ।

ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ନୈତିକତା, ଆଚରଣ ଏବଂ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ସମେତ ଇସଲାମ ଧର୍ମର ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷା କୁରାନ ଏବଂ ସୁନ୍ନତ (ହଦୀସ)ରୁ ଆସିଛି।

ଶେଷରେ ମୁଁ ଜୋର୍ ଦେଇ କହୁଛି ଯେ , ବିଶ୍ୱର ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଇସଲାମ ଧର୍ମର ସତ୍ୟକୁ ନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖନ୍ତି , ତେବେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନ ଥିବ। କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ ଏହା ହେଉଛି ଯେ , ଇସଲାମ ଧର୍ମକୁ ମିଥ୍ୟା ପ୍ରଚାର ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ସଦସ୍ୟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ବିକୃତ କରାଯାଉଛି , ଯେଉଁମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ।

ଯଦି ଜଣେ ଏହାର ବାସ୍ତବତାକୁ ଦେଖନ୍ତି କିମ୍ବା ଏହାର ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦ୍ୱିଧା କରିବେ ନାହିଁ ।ଏହା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଯେ ଇସଲାମ ମାନବ ସୁଖ, ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତା ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ଓ ଦୟା ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରେ।

ଇସଲାମ ସହିତ ଜଡ଼ିତ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିଚ୍ୟୁତି ବିଷୟରେ , ସେ କମ୍ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ବେଶି ହୁଅନ୍ତୁ , କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଧର୍ମକୁ ଦାୟୀ କରିବା କିମ୍ବା ଏହାର ସମାଲୋଚନା କରିବା ଅନୁମୋଦିତ ନୁହେଁ ।ବ୍ୟତିକ୍ରମର ପରିଣାମ ବ୍ୟତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ପଡ଼େ। କାରଣ ଇସଲାମ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଇ ନାହିଁ , ବରଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବାରଣ କରେ ଏବଂ ଯାହା କିଛି ସେ ଆଣିଛି ସେଥିରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେବାକୁ ବାରଣ କରେ।

ତା'ପରେ, ନ୍ୟାୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଧର୍ମର ବାହକ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମର ଆଦେଶ ଏବଂ ନିୟମକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ   ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଏହା ଦ୍ୱାରା ହୃଦୟ ଏହି ଧର୍ମ ଏବଂ ଏହାର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭକ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ମାନରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ ।ଇସଲାମ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ବା ଶୁଦ୍ଧତାର କୌଣସି ଛୋଟ କିମ୍ବା ବଡ଼ ଆକୃତିକୁ ଉତ୍ସାହିତ ନ କରି ଛାଡି ନଥାଏ କିମ୍ବା କୌଣସି ମନ୍ଦ ବା ଅନୈତିକତାକୁ ଚେତାବନୀ ନ ଦେଇ ବା ତାକୁ ନିଜ ପଥରୁ ନ ରୋକି ଛାଡି ନଥାଏ।

ଏହିପରି ଯେଉଁଲୋକମାନେ ତାର ସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ରୀତିନୀତିକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି , ସେମାନେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭାଗ୍ୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଆତ୍ମ-ଶୃଙ୍ଖଳା   ଏବଂ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନୈତିକତାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି , ଏପରି ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୂର ତଥା ନିକଟ ତଥା ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ସହ ସହମତ

କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ସହ ଅସହମତ ଅଟନ୍ତି , ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେଖିବା , ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମକୁ ଅବହେଳା କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ସଠିକ୍ ପଥରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଥାନ୍ତି , ଏହା କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ନ୍ୟାୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଘୋର ଅନ୍ୟାୟ ଅଟେ।

ଶେଷରେ , ଏହା ସେହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଅଟେ , ଯେଉଁମାନେ ମୁସଲମାନ ନୁହଁନ୍ତି ବରଂ ଇସଲାମ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ଏବଂ ଏଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଟନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଇସଲାମରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଦେବତା ନାହାଁନ୍ତି ଏବଂ ମୁହମ୍ମଦ(ﷺ) ଅଲ୍ଲାହଙ୍କର ନବି ବା ରସୁଲ ଅଟନ୍ତି ।ଏବଂ ସେ ଧର୍ମରୁ ଶିଖନ୍ତି ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ଅଲ୍ଲାହ ଯାହା କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି , ତାହା ହିଁ କରନ୍ତି ।ସେ ଯେତେ ଅଧିକ ଶିଖନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି , ତାଙ୍କ ଖୁସି ସେତେ ଅଧିକ ବଢ଼ିଯାଏ ଏବଂ ନିଜ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ପଦ ସେତିକି ଉଚ୍ଚ ହୋଇଯାଏ।